

[Viggo Hauch.]

gøre den højtærede udenrigsminister opmærksom på, at fra et lovteknisk synspunkt synes jeg ikke lovforslagets § 5 er nogen smuk paragraf. Det er en meget lang og meget detaljeret paragraf om de regulativlønnes fremtidige forhold. Det er for mig at se et overordentlig stort spørgsmål, om ikke man er kommet til at formulere paragraffen på en sådan måde, at den mere hører hjemme i et cirkulære eller i en instruks, end den hører hjemme i et lovforslag. Jeg vil gerne forbeholde mig muligheden for i det kommende udvalg at diskutere betimeligheden af at gøre denne paragraf så detaljeret, som tilfældet er. Der er mere end en enkel skønhedsbetragtning i dette; jeg tænker på de forhandlinger eller overvejelser, som vi er inde i om en ændring af tjenestemandsløven med hensyn til videreførelse af regulativlønsystemet inden for statstjenesten. Også af hensyn til den kommende lovgivning på dette område ville jeg tro det var rigtigt at ændre lovforslaget på dette punkt.

Så skal jeg omtale en lille detalje, som i og for sig er et hjertesuk. Når jeg fremfører det her fra folketingets talerstol, er det, fordi det har en mere almen betydning for administrationen. Det, jeg vil fremføre, er dette, om ikke det ville være rigtigt, når man afgiver betænkninger til brug for folketinget og deri henviser til afgørelser, der er truffet af folketingets finansudvalg, at man så ulejligede sig med at citere numrene på disse aktstykker. Det kunne jo tænkes, at medlemmer, der beskæftigede sig med lovforslaget, følte trang til at se disse aktstykker. Jeg synes, det er en ganske almindelig ordensbetragtning. Når jeg fremfører den her, er det altså udelukkende, fordi jeg mener, den har et lidt videre sigte, på centraladministrationen i almindelighed.

Med hensyn til de bemærkninger, der i betænkningen og ved fremsættelsen af lovforslagene er fremført om propaganda- og oplysningsarbejde, som man i kommissionsbetænkningen resumerer derhen, at det bør være en samfundsopgave, må jeg på mit partis vegne forbeholde mig, at vi får en nærmere overvejelse af dette spørgsmål i det kommende udvalg. Jeg tør ikke ganske afvise det, men på den anden side kan der være betragtninger at anføre der-

imod, og i det hele taget forekommer det os, at afsnittet om presse- og oplysningstjenesten synes at savne præcise retningslinjer, især for begrænsningen deraf.

Der er, som det vil være den højtærede udenrigsminister bekendt, af mit partis repræsentant i kommissionen rejst et spørgsmål om udsendelse af det, der i kommissionsbetænkningen er kaldt handelslærlinge. Dette spørgsmål er ikke afklaret i kommissionen, men der synes fra flere sider, også fra erhvervenes side, at være en ikke ringe interesse for det, måske endda en interesse så stor, at erhvervene vil give i hvert fald et startbidrag til gennemførelse af denne ordning. Selv om vi ikke kan komme til vejs ende med dette spørgsmål i forbindelse med behandlingen af disse love, vil jeg alligevel gerne fremhæve det også her ved førstebehandlingen, fordi vi tror, der deri er en nydannelse, som er en virkelig overvejelse værd. Med de forhold, som vi skal arbejde under i de efterhånden mere og mere spredte markeder, som både vor industrieksport og vor landbrugseksport skal ud på, er det ganske tydeligt, at hvert fald i øjeblikket, at der mange steder i erhvervslivet er mangel på kvalificerede folk, en mangel, som kan blive af økonomisk betydning for os på længere sigt. Vi ser sådan på det, at der her er fremkommet et forslag til, skal vi kalde det en art efteruddannelse for handelsfolk, som er en overvejelse værd. Vi ofrer på vore øvrige unge menneskers uddannelse større og større beløb, og jeg vil såmænd endda sige, at skulle der smutte en enkelt politiker imellem til uddannelse derunder, kunne det heller ikke gøre noget; jeg tror næsten, den højtærede udenrigsminister vil kunne give mig ret heri. Men dette spørgsmål forbeholder vi os altså også at få prøvet gennem en nærmere drøftelse for at se, hvor stor interesse der kan vindes for det andre steder.

Ligesom det ærede medlem hr. Alsing Andersen kan jeg for mit partis vedkommende sige, at vi helt og fuldt deler opfattelsen af kancellisternes betydning i fremtiden. Kun beklager vi, at man i betænkningen har skullet optage den formentlig langt fra tilendebragte strid mellem finansministeriet og udenrigsministeriet om denne specielle gruppes vilkår. Vi mener, at det kan være nødvendigt under udvalgsbehand-